

انشقاق قر

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (99) امر و خلق - جلد 2

۹۹ - انشقاق قر

و نیز از حضرت عبدالبهاء در مفاوضات است قوله العزیز گویند که شق القمر کرد و قر بر کوه مکه افتاد خیال میکنند که قر جسم صغیری است که حضرت محمد او را دو پاره یکپاره بر این کوه انداخت و پاره دیگر بر آنکوه این روایت محض تعصب است .

و از آنحضرت در خطابی است قوله العزیز انشقاق قر را معانی متعدد است محصور معنی ظاهر نبوده از آنجمله مقصود اضمحلال نفسی است که قبل از طلوع شمس احدیه از افق محمدیه ناس مستنیر از انوار علوم و حکم و معارف او بودند چون نفوسی که در کور مسیح قبل از ظهور جمال احمدی در ما بین ناس دعوت بصراط مستقیم و منهج قویم مینمودند و انوار معارف و حکمی که از مصباح عیسوی و مشکوة مسیحی اقتباس نموده بودند از السنشان ظاهر و ناس بهدایت و دلالتشان و نور حکمت و معرفتشان در سبیل هدایت سلوک مینمودند چون نیر اعظم و شمس قدم از مشرق یرب و بطحاء ظاهر گشت این نفوس موفق بایمان نشدند و از آن شمس افق توحید مستضئی نگشتند لذا این نجوم ساقط و قر منشق گشت چون بر آمد شمس آن شق القمر این است که در انجیل در علامات ظهور بعد میفرماید تتساقط النجوم و القمر لا يعطی نوره ابا البته اشعه ساطعه که از شمس حقیقت ظاهر گشته رونق و جلوه هر کوکب منیری را محو مینماید .

ORIGINAL